

NOUVEAU

**EEN TAS
À LA MÁXIMA**

OF HAAR LAARZEN... 6 PAGINA'S IDEEËN

**SPECIAL:
JUWELEN!**

Win een set juwelen
t.w.v **74.000** euro
(voor één dag, mét bodyguard)

**NIEUWE LINGERIE...
TULE-FEEST**

Wat jammer dat niet iedereen het ziet

★ **INTERVIEW LORETTA SCHRIJVER**

En toen was het huilen

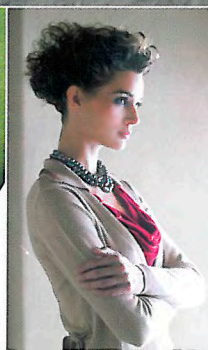
★ **DÁT WAS EEN VERRASSING
BIJ DE NOTARIS**

★ **SCHILDERWORKSHOP**
en maak je eigen kerstkaart

PRECIES

319

Nieuwe feestmaand **CADEAUS**



Jaargang 20 NOVEMBER 2005 € 4,75

11105



8 171084 1050967



De Italiaanse **Elena Barenghi** is kunstenares en binnenhuisarchitect in Brussel. Samen met haar dochter **Athena** (5) bewoont ze een statig huis uit 1920.

Tekst: Erika van Blaircon • fotografie: Giorgio Possenti/Vega mg Agenzia Fotografica



Interieurontwerpster Elena Barenghi:

'LICHT EN RUIMTE
BRENGEN ME RUST
NA EEN DRUKKE DAG'

‘Alles heeft hier zijn eigen plaats. Niets is toevallig’

Iets minder dan een jaar geleden verruilde Elena Barenghi het Italiaanse platteland voor de hoofdstad van België. Waarom? ”Ik was op zoek naar een plek met internationale allure. Een stad met een kosmopolitisch karakter, waar ik als kunstenaar en binnenhuisarchitect goed zou kunnen gedijen. En welke stad voldoet beter aan die wensen dan Brussel, de hoofdstad van Europa? Bovendien is het een stad waar veel gebeurt op het gebied van kunst en cultuur. Daar komt bij: als binnenhuisarchitect kan ik er mijn hart ophalen aan de prachtigste huizen.

DICHT BIJ DE NATUUR

Ik vond mijn huis aan de rand van Brussel, midden in Le Bois de la Cambre, een groot park dat overgaat in het Forêt de Soignes. Ik kan vanuit mijn huis zo het bos in lopen. In het weekend is het park gesloten voor gemotoriseerd verkeer. Je kunt er dan heerlijk fietsen, wandelen en skaten. Vlakbij ons huis ligt een meer met een eilandje in het midden – heel idyllisch. Als ’meisje’ van het platteland heb ik voor mijn gevoel het perfecte compromis gevonden: ik woon in de stad én in de natuur.

HET OOG VAN DE KUNSTENAAR

Mijn werk als binnenhuisarchitect zie ik als een vorm van kunst. Zo stel ik me ook op – als kunstenaar. Dat betekent dat ik alleen een opdracht aanneem als ik zeker weet dat ik de vrije hand krijg. Dat kan ik me permitteren omdat ik een tijd geleden heb geïnvesteerd in de aankoop van huizen; uit de verhuur daarvan genereer ik een deel van mijn inkomsten. Carte blanche dus, maar niet zonder overleg met de klant. Ik leg ze uit wat me met het huis voor ogen staat en ik vertel ze waaróm ik iets wil, maar ik sluit geen compromissen en ik doe niets wat ik zelf niet mooi vind. Dat vraagt soms heel wat geduld en overredingskracht, maar het lukt altijd. Achteraf voelen klanten vaak een soort opluchting. Opeens voelen ze zich veel meer thuis in hun eigen huis. Elk huis heeft een bepaalde energie en

roept specifieke gevoelens op. Ligging, stijl, geschiedenis, lichtinval – al die dingen spelen een rol. Ik probeer elk huis tot leven te brengen, eruit te halen wat erin zit, dat is in feite de kern van mijn werk. Het resultaat heeft altijd iets vanzelfsprekends – vandaar ook het gevoel van opluchting van mijn klanten, denk ik.

INNERLIJKE BALANS

In mijn eigen huis, uit 1920, heb ik alles licht en tamelijk leeg gehouden. Dat past bij het huis en bij mijn behoefte aan rust en harmonie aan het eind van een drukke dag. Alles heeft zijn eigen plaats. Niets is toevallig. Dat heeft ook weer te maken met die energie waar ik het eerder over had. Elk object heeft een bepaald spanningsveld, en onderhoudt een speciale relatie met de objecten eromheen. Ik loop heus niet de hele dag achter mijn dochter aan om alles recht of terug te zetten, maar zo nu en dan zet ik dingen wel weer op hun plaats – herstel ik de balans. Dat wil niet zeggen dat er nooit iets wordt gewijzigd in mijn interieur. Tenslotte verandert alles onder invloed van de tijdgeest. Ook mijn ideeën, en zelfs mijn gevoel voor schoonheid. De basis blijft, maar over een tijdje leg ik andere accenten. Dat sluipt er gewoon langzaam in.”

1. Elena viel meteen voor de bogen tussen de hal en de trap. 2. De groene secretaire vond ik bij brocantewinkel ‘Duo’ in Brussel. Het schilderij is gemaakt door mijn vriend en beeldhouwer/schilder Claudio Asquini. 3. Met vrienden neemt ze binnenhuisarchitecte het liefst plaats aar de tafel in de eetkamer, vanwege het mooie zicht op de tuin. 4. De smalle keukentafel is, net als het aanrechtblad en de vloer, van steen. 5. Dochter Athene op haar kamer. 6. De spreien op de bedden zijn gemaakt door een vriendin. Op het voeteneind bij Elena ligt de opgevouwen huid van een wilde lama. ”Ik houd eigenlijk niet zo van bont maar ze zijn me dierbaar omdat ik ze heb geërfd van mijn Argentijnse schoonvader.”

